

A Žēlastība Israēla tautai (Jozuas 2:1, 22-24):

❖ Otrā iespēja.

- Kad Mozus sūtīja izlūkus pārbaudīt Kanaānu, tauta atteicās tajā ieiet. Pēc četrdesmit gadiem tiek sūtīti jauni izlūki, un rezultāts ir atšķirīgs:
 - (1) Tiek nosūtīti izlūki: Atklāti (12 izlūki) / Slepni (2 izlūki)
 - (2) Izlūku ziņojums: 40 dienas novērojumi / 3 dienas slēptuvē
 - (3) Izlūku ziņojums: Viņi attur cilvēkus / Viņi iedrošina Jozua
- Lai gan jaunā paaudze Bileāma kārdinājuma priekšā bija cietusi neveiksmi, Dievs deva viņiem otru iespēju (4. Moz. 25:1-3; 31:16; Joz. 2:1).
- Šajā gadījumā nebija ne vīnogu ķekaru, ne zemes augļu. Tikai ticības stāsts (Rahabas stāsts), kas iedrošināja Israēli ieņemt apsolīto zemi.

B Žēlastība Rahabai (Jozua 2:2-21):

❖ Ticība kā sīnēpju gaudiņš.

- Uz ko balstījās Rahabas ticība (Joz.2:9-11)?
- Ievērojiet, ka Rahaba runā par visiem zināmiem notikumiem, piemēram, par Sarkanās jūras šķērsošanu. Bet, kamēr citi baidījās no ebreju Dieva, viņa izvēlējās patvērumu zem Viņa spārniem (Joz 2:12-13).
- Ja Rahaba ticēja Dievam, tad kāpēc viņa mēloja, palīdzot izlūkiem?
- Viņas ticības sākumā pilnīgi neizprata Dieva gribu. Viņa rīkojās, kā to uztvēra un saprata, lai palīdzētu izlūkiem un glābtu savu un savas ģimenes dzīvību. Izpratne nāks vēlāk.
- Bībele viņu slavē par pieņemto lēmumu, viņas izpratni par to, kā Dievs rīkosies. Savu teikto viņa pamatoja ar konkrētiem darbiem (Jņ.2:25).
- Rahaba bija piemērs tam, kas būtu noticis ar katru Jerihas iedzīvotāju, ja būtu padevušies Dievam.

❖ Derība, kas attiecās uz Rahabu.

- Rahabas loģika bija neapstrīdama: es esmu rīkojusies laipni [*hesed*] un izglābusi tevi; tagad tu rīkojies laipni un izglāb mani un manus radniekus (Joz 2:12-13).
- Lai gan Rahaba to neapzinājās, viņa lūdza Israēli izturēties pret viņu tā, kā pats Dievs bija izturējies pret Israēli, tas ir, ar laipnību [*hesed*] (5.Moz.7:12).
- Izlūki lūdza Rahabu izpildīt tos pašus nosacījumus, kādus viņi bija izpildījuši, lai Ēģiptē izvairītos no nāves. Tādā veidā viņa tika iekļauta Dieva derībā ar Israēli.
 - (1) Israels un Pasha:
 - (a) Viņiem bija logu un durvju palodas jāapziež ar asinīm. (2.Moz.12:7)
 - (b) Ja viņi izietu no mājām, viņi mirtu (2.Moz.12:13)
 - (2) Rahaba un Jērika;
 - (a) Viņai pie loga bija jāpiesien sarkana virve (Joz. 2:18)
 - (b) Ja izietu no mājas, viņi mirtu (Joz. 2:19)

C Žēlastība gibeoniešiem (Jozua 9):

❖ Pretrunīgas vērtības.

- Rahāba spontāni samēloja, lai atbrīvotu izlūkus. Gibeonieši mēloja apzināti, ar nolūku maldināt, izmantojot viltu (1. Moz.3:1a). Rezultātā Rahaba ieguva pilntiesīgu izraēliešu pilsonību, bet gibeonieši bija Izraēla kalpi uz visiem laikiem. Israēla vadītāji cieta neveiksmi, nekonsultējoties ar Dievu (Joz.9:14).
- Tas viņus nostādīja dilemmas priekšā: iznīcināt gibeoniešus vai ievērot zvērestu (Joz.9:18).

❖ Svētība un lāsts.

- Žēlot dzīvību gibeoniešiem, tas nozīmēja nepaklausīt Dieva pavēlei (5.Moz.7:1-2). Arī zvēresta laušana, piemēram, pret viņiem dotā zvēresta laušana, tika uzskatīta par grēku (Joz. 9:19; Ps. 15:4b) Kā šī dilemma tika atrisināta?
- Viņu dzīvības tika izglābtas, bet viņi tika pakļauti lāstam (Joz.9:20-23). Šis lāsts izpaudās kā kalpība no paaudzes paaudzē. Tas nostādīja viņus ciešā saistībā ar Dieva tautu, no kuras viņi nekad netika šķirti (Neh 7:6, 25).
- Turklāt, būdami ūdens nesēji un malkas cirtēji Dieva namā, viņi pastāvīgi uzturēja saikni ar Dievu. Dieva žēlastības dēļ lāsts pārvērtās par svētību. "Man nav prieka par bezdievja nāvi, bet gribu, lai atgriežas no sava ļaunā ceļa un un dzīvo" (Ec. 33:11).